

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku G. S. i M. Ś.

przy uczestnictwie W. K., S. K., M. K. i J. P.

o uwłaszczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2010 r.,

zażalenia uczestniczki W. K. na postanowienie o kosztach zawarte

w postanowieniu Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 kwietnia 2010 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2010 r. Sąd Okręgowy uchylił postanowienie tego Sądu z dnia 5 lutego 2010 r. (pkt 1) oraz zasądził od uczestniczki postępowania W. K. na rzecz wnioskodawczyni G. S. kwotę 1800 zł tytuł zwrotu kosztów postępowania odwoławczego (pkt 2). Sąd ten uznał, że zażalenie uczestniczki postępowania na postanowienie z dnia 5 lutego 2010 r. okazało się uzasadnione w świetle postanowień art. 395 § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego (pkt 2 postanowienia z dnia 26 kwietnia 2010 r.) zostało szerzej uzasadnione w wyniku odwołania się do zasady wyrażonej w art. 520 § 2 k.p.c. i odpowiednich postanowień

rozporządzenia MS z dnia 28 września 2020 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

W zażaleniu na zawarte w postanowieniu z dnia 26 kwietnia 2010 r. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt 2 tego postanowienia), uczestniczka postępowania W. K. podniosła naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. i art. 520 § 2 k.p.c. Skarżąca podniosła także, że nie było podstaw do zastosowania reguły obciążania jej kosztami postępowania wyrażonej w art. 520 § 2 k.p.c. i § 8 pkt 1 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. Sugerowała zastosowanie reguły wyrażonej w art. 520 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wydając postanowienie z dnia 26 kwietnia 2010 r. [k. (...) akt sprawy], Sąd Okręgowy skorzystał z uprawnienia przewidzianego w art. 395 § 2 k.p.c. i uchylił zaskarżone postanowienie z dnia 5 lutego 2010 r. oraz rozstrzygnął kwestię kosztów na nowo. Od tak wydanego postanowienie przysługują środki odwoławcze na zasadach ogólnych (art. 395 § 2 k.p.c.), w tym także – zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

Wbrew stanowisku skarżącej, Sąd Okręgowy miał podstawy do zastosowania reguły rozkładu kosztów w postępowaniu nieprocesowym (apelacyjnym), przewidzianej w art. 520 § 2 k.p.c. [sprzeczność interesów ujawniona w toku postępowania odwoławczego; por. także uzasadnienie postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 5 lutego 2010 r., k. (...) akt sprawy]. Pozostała jedynie kwestia określenia wysokości takich kosztów.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r., wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach „o najbardziej zbliżonym rodzaju”. Decyduje zatem kryterium rodzajowego podobieństwa spraw, a nie kwestia wysokości stawki. Jeżeli zatem w § 8 pkt 1 rozporządzenia wymienia się m.in. sprawy o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości, to Sąd Okręgowy trafnie przyjął, że jest to na pewno kategoria spraw najbardziej rodzajowo zbliżona do spraw o uwłaszczenie (kwestia nabycia prawa własności nieruchomości). Wartość przedmiotu sporu w postępowaniu apelacyjnym została określona w wysokości 217.315 zł, toteż należało obliczyć koszty zastępstwa procesowego wnioskodawczyni na podstawie § 6 pkt 7 rozporządzenia w zw. z § 8 pkt 1 tego rozporządzenia. Zastosowanie odpowiednio określonych stawek miało zatem wystarczające podstawy prawne w powołanych przez Sąd przepisach dotyczących

kosztów postępowania. Należy też zaznaczyć, że skarżąca nie wykazała eksponowanego w zażaleniu „dysonansu” zasądzonej tytułem zwrotu kosztów kwoty i nakładu pracy oraz charakteru czynności podjętych przez pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie uczestniczki postępowania jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).